

Nåd vare med er och frid från Gud, vår Far, och Herren Jesus Kristus!

Bön: O, kraftens ord, du livets ord, till salighet här på vår jord av Herren Gud du är oss givet! I dig är sanningen och livet, och vägen du till himlen lär. Du är Guds ord, Guds ord du är. (SH 97:3)

Predikotexten är GT-texten för första årgången, Jes 55:10–13:

10 Liksom regnet och snön faller från himlen och inte återvänder dit utan vattnar jorden så att den blir fruktbar och grönskar och ger säd till att så och bröd till att äta, 11 så ska det vara med ordet som går ut från min mun. Det ska inte komma tillbaka till mig förgäves utan att ha gjort vad jag vill och utfört det vad jag har sänt det till.

12 Med glädje ska ni dra ut, i frid ska ni föras fram. Bergen och höjderna ska brista ut i jubel inför er, markens alla träd ska klappa i händerna. 13 I stället för törnsnår ska cyresser växa upp, i stället för nässlor ska myrten växa upp. Det ska bli till ära för HERREN, ett evigt tecken som inte ska utplånas.

Vi lever i en omvälvande tid. Det är tydligt att mörkrets makter rasar för att söndra och härska. Det finns två krafter som verkar betydligt mer än något annat: makt och pengar.

Vad ger Gud för svar till dem som har en sådan makt? Ps 2:1–4:

1 Varför är hednafolken i uppror? Varför tänker folken tomma tankar? 2 Jordens kungar reser sig och furstarna gaddar ihop sig mot Herren och hans Smorde: 3 "Vi sliter sönder deras band och kastar av oss deras rep!" 4 Han som tronar i himlen ler, Herren gör narr av dem.

Längre fram säger han om sin Son, den Smorde (v9):

"Du ska krossa dem med järnspira, slå sönder dem som lerkärl."

Den makt som ska krossa alla dessa jordiska makter är Guds ord, det som vi har som tema i dag. Det var om det ordet som Martin Luther skrev i sin psalm:

*Guds ord de måste låta stå,
det kan de ej fördärva.
Med oss skall Gud i striden gå,
hans Ande gör oss djärva.*

Det är också det som vi sjunger i samma sång som jag redan citerade från i bönen:

*Vad är den makt, vad är den kraft
som kristna kämpar alltid haft
till borg och sköld och skydd i tiden,
det vapen och baner i striden
som aldrig fälldes ner till jord?
Det är Guds ord, Guds helga ord.*

Dagens text ger oss anledning att betrakta två ämnen:

- 1) Ordet kraft och
- 2) Ordets frukt.

Ordets kraft

"I begynnelsen var Ordet", skriver Johannes i början av sitt evangelium. "Allt blev till genom honom", fortsätter han. Ordet var Guds Son, som blev kött och bodde bland oss.

"Gud sade", alltså Guds Ord, var den mäktiga kraften som skapade universum och allt levande. Det är typiskt att just denna skaparhandling är föremål för angrepp från de höga värderingar som våra demokratiska nationer högaktar. Man får inte undervisa om skapelsen i skolorna, åtminstone inte som om den vore sanning.

På samma sätt är ordet om människans skapelse till man och kvinna förbjudet. Det kan vi se i att våra statliga myndigheter anklagar dem som undervisar enligt Guds Ord och rentav fört anklagelserna upp i Högsta domstolen. Jag tänker ju på de anklagelser som riktats mot Päivi Räsänen och Juhana Pohjola men som hittills inte lett till några fällande domar.

På samma sätt gäller det att vara aktsam med vad som skrivs i sociala medier, så att det inte kan tolkas som hets mot folkgrupp om man för fram Bibelns lära om man och kvinna i äktenskapet.

Men sanningen segrar, skaldade Esaias Tegnér i sin berömda dikt "Det eviga":

*Väl formar den starke med svärdet sin värld,
väl flyga som örnar hans rykten;
men någon gång brytes det vandrande svärd
och örnarna fällas i flykten.*

*Vad våldet må skapa är vanskligt och kort,
det dör som en stormvind i öknen bort.*

*Men sanningen lever. Bland bilor och svärd
lugn står hon med strålande pannan.*

*Hon leder igenom den nattliga värld,
och pekar alltjämt till en annan.*

*Det sanna är evigt: kring himmel och jord
genljuda från släkte till släkte dess ord.*

Våld riktades i högsta potens mot Den Smorde när han blev upphöjd på korset, till omänskligt lidande och smälek. Vi är nu i förfastan, då vi börjar vända våra blickar mot Jerusalem och Jesu lidande. Men också mitt i lidandet, där Jesus såg ut att vara den svage, segrade Ordet. När krigsmännen kom för att ta fast honom i Getsemane, frågade Jesus: Vem söker ni? Och svaret blev: Jesus från Nasaret. Då fällde Jesus maktens ord, så att soldaterna föll som käglor till marken: "Jag Är". Det heliga gudsnamnet, som bara den Allsmäktige kan bära, hade makten över krigarna (Joh 18:6).

Vi har ett vittnesbörd om Ordets kraft i första delen av vår text: Ordet ska inte komma tillbaka förgäves. Det kommer att bära frukt. Och vi har fått löftet att Ordet ska bestå även om jord och himmel förgår.

Att evangeliet spreds kring världen så snabbt och så genomgripande är ett bevis på denna kraft. Redan på den första pingstdagen ser vi vad den här kraften uträttade. När Petrus predikade lagen för de judar som hade varit med och korsfäst Jesus, stack det till i deras hjärtan. Och när han predikade om att Jesus hade uppstått och att alla löften om Messias därmed hade fullbordats, då blev de omvända genom Ordets kraft i den Helige Ande. Och genast blev de döpta, och på den dagen döptes 3000 till lärjungar i Kristi kyrka. Vilken kraft!

Det är samma kraft som Paulus vittnar om i episteltexten i dag (2 Kor 11:21ff), när han talar om alla de faror och mödor som han råkat ut för i sin tjänst. Det är inte sin egen kraft han vittnar om: *Om jag måste berömma mig, vill jag berömma mig av min svaghet.* Det är Her-

ren Jesu Gud och Far som han välsignar och ärar.

Ordets frukt

I den senare delen av texten talas om glädje och frid, två av de ord som Paulus använder i Gal 5:22f:

*Andens frukt däremot är kärlek, glädje, frid,
tålmod, vänlighet, godhet, trohet, mildhet,
självbehärskning.*

Det här skriver Paulus som motsats till köttets gärningar. De gärningar som flödar ut ur vårt onda kött beskriver han med långa listor av ondska, men där finns också sådant som vi är fyllda av utan att vi räknar det som något särskilt ont, sådant som fientlighet, gräl, avund, vredesutbrott, själviskhet. Sådant har vi varit uppfyllda av, men sådant ska vi lägga bort.

När Anden föder en människa på nytt flödar saft från vinstocken till de grenar som växer ut, enligt Jesu undervisning i Joh 15. Och då händer det märkliga ting. Den saften ger frukt. Och det grundar sig på det som Jesus har talat, på Ordet. Jesus sa (v3):

*Ni är redan nu rena i kraft av ordet som jag
har talat till er.*

Här finns två steg i Andens verk: *Det första* är Ordet om vad som har skett: att Jesus genom sitt rena liv och sitt oskyldiga lidande och sin död har öppnat vägen till himlen för alla människor. När han på korset sa: *Det är fullbordat*, sammanfattade han sin insats för att betala den skuld som varje människa står med inför Gud, och som lagen så tydligt visar.

Genom hela GT ser vi hur det utvalda gudsfolket Israel överträder Guds goda lag, som Mose hade gett dem, och de blev om och om igen straffade på ett helt rättvist sätt. På samma sätt anklagas vi alla av Guds goda lag, som vi har fått inbyggd i vårt samvete och som vi har i klartext i Guds tio bud. Ingen enda människa håller måttet inför Guds heliga lag. Därför är vi alla under lagens förbannelse och borde dömas till evig pina tillsammans med djävulen. Lagens ord är hårda och ger ingen chans åt någon att undkomma straffet.

Men evangeliet om vad Jesus har gjort ger oss ett fast vittnesbörd att Han har fullbordat allt det som lagen krävde i vårt ställe. Paulus skriver i 2 Kor 5:19:

Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv. Han tillräknade inte människorna deras överträdelser, och han har anförtrott oss försoningens ord.

Det här är det Ord som ger glädje och frid som frukt. Det är det Ord som ger äran åt HERREN. Ingen ska berömma sig själv. Äran, den ska Jesus ha.

Sedan har vi *det andra*, det som sker i dag: Ordet låter cypresser växa upp i stället för törnsnår, och i stället för nässlor ska myrten växa upp. Det låter lite främmande för oss nordbor, men vi kan i stället tänka att bärbuskar och fruktträd växer upp i stället för vide-snår och att pioner och rosor växer upp i stället för brännässlor. Det här är en bild av den förändring som sker när en människa fått ett nytt sinne och börjar producera Andens frukt i stället för köttets gärningar. Det är det som vi kallar helgelse.

Men nu ser jag på mig själv, och jag får erkänna med skam att jag fortfarande tänker onda tankar, att min tunga slinter och ger ifrån sig ovänliga ord och att jag underlåter att göra gott och älska mina medmänniskor. Helgelse, är det inte sådant som beskriver de frommas-te, dem som en del kallar helgon?

Nej, jag måste invända och säga två saker.

Det första är att du och jag inte ska se på oss själva om vi frågar hur det går med helgelsen i våra liv. För när lagens spegel visar hurdana vi är i oss själva blir det ingen glädje. Lagen visar oss vår synd och vi står med skam.

Det andra är att du ska vända blicken från dig själv och se på Jesus. Nu är snart tiden inne när vi under fastetiden börjar följa Jesus på hans lidandes väg. Det är Honom vi ska ha i vårt synfält. Vi får se och höra vad Han har gjort. Och det behöver vi ofta höra och läsa. Vi behöver hans Ord rikligt ibland oss. För det är där som kraften finns.

Och då har vi två fina hjälpmedel som hjälper oss att fästa våra blickar på Jesus. Det ena är

vårt dop. För Paulus skriver om dopet i Gal 3:27:

Alla ni som blivit döpta till Kristus har iklätt er Kristus.

Tänk att du har fått Jesu egna kläder, som heter helighet, rättfärdighet! Och det är inte bara till låns, utan de är dina kläder! Dem ska du tacka för och ära Jesus, och då ska han också låta dig få bli till välsignelse, bära frukt. Men utan Honom kan vi inte göra något.

Det andra hjälpmedlet är nattvarden. Den har Jesus gett oss som kraftkälla, för genom brödet och vinet får vi del av hans verkliga kropp och blod. Han lägger syndernas förlåtelse rent påtagligt in i vår mun.

När vi ser på oss själva är djävulen snart där med sina anklagelser, och säger: Hur kan du tro att du är ett Guds barn, du som saknar Andens kraft i ditt liv, du som säger dig vara troende men som skäms för att vittna om din tro, när du skulle ha möjlighet bland dina vänner och släktingar. Det går inte bra om vi glömer att se på Jesus.

Rosenius har uttryckt det väldigt bra i en sång:

*Väl är min tro anfäktad,
men är ändå en tro.
Vanmäktig och försmäktad
jag dock med den har ro.
Och kan jag rätt mig dölja
i Kristus och bli still,
så lär ock kärlek följa,
fast inte som jag vill.*

Här uttrycks just det att vi inte ska fästa oss vid oss själva utan gömma oss i Kristus och bli stilla där. Då kommer hans saft via Ordet att leda till frukter på något sätt, inte som jag vill och så att jag blir ärad, utan så som Han vill och så att Han blir ärad. Gud kan förvandla det snår av brännässlor som finns i mig till de skönaste blomster, som andra människor tackar Gud för. Då ska bergen brista ut i jubel och alla träd klappa i händerna, när de ser vad Jesus har gjort.

Därför vår vi dag prisa Gud för att han har sänt oss sitt Ord, och må vi alla bruka det så att det får bli till evig välsignelse, och här i tiden till tröst och glädje för våra medmänniskor. Amen.

Lovad vare du Gud, och välsignad i evighet, som med ditt ord tröstar, lär, förmanar och varnar oss. Låt din Helige Ande stadfästa Ordet i våra hjärtan, så att vi inte blir glömska hörare, utan dagligen växer till i tro, hopp, kärlek och tålamod intill änden, och blir saliga genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.